

1. „V čase nemoci vyhľadajte schopných lekárov. Nezavrhlí sme používanie hmotných prostriedkov! Naopak, potvrdili sme ich týmto Perom, ktoré Boh učinil Miestom rozbresku Svojej žiariacej a slávnej Veci.“

(Bahá'u'lláh, Kitáb-i-aqdas, odsek č. 113)

2. „Ako viete, Bahá'u'lláh nariadil, aby sme sa v prípade choroby vždy radili s najkompetentnejšími lekármi. A toto Vám strážca dôrazne radí. Pretože samotná modlitba nepostačuje. Aby sme zvýšili jej účinky, musíme využiť všetky fyzické a materiálne výhody, ktoré nám Boh dal. Liečenie výlučne prostredníctvom duchovných síl je nepochybne tak neadekvátne ako to, čo sa márne pokúšajú dosiahnuť materialistickí lekári a myslitelia využívaním čisto mechanických nástrojov a metód. Najlepší výsledok sa dá dosiahnuť kombinovaním tých dvoch procesov, duchovného a fyzického.“

(Z listu napísaného menom Shoghiho Effendiho jednotlivému veriacemu 12. marca 1934)

3. „S ľútosťou sme sa z Vášho listu dozvedeli,... že všetky Vaše snahy nájsť liek na Vašu chorobu sa zatiaľ nestretli s úspechom. Pamätáme si dobre na Vašu púť do svätých a nádherného ducha, ktorého ste preukazovali.

Bohužiaľ, nie je veľa rád, ktorými by sme Vám mohli pomôcť, pretože Váš problém je v prvom rade medicínsky, a mali by ste naň získať najlepšie medicínske posudky a liečbu, ktoré sú Vám dostupné. Modlitba je tiež veľmi dôležitá, a 'Abdu'l-Bahá často zdôrazňoval, že je dôležité kombinovať duchovné a materiálne liečenie. Mali by ste sa preto úpenlivo a pravidelne modliť so srdcom otvoreným pre prijatie Božej vôle.“

(Z listu napísaného v mene Svetového domu spravodlivosti jednotlivému veriacemu 23. apríla 1975)

4. „Bahá'u'lláh v Kitáb-i-aqdas uvádza: ‚V čase nemoci vyhľadajte schopných lekárov. Nezavrhlí sme používanie hmotných prostriedkov! Naopak, potvrdili sme ich týmto Perom, ktoré Boh učinil Miestom rozbresku Svojej žiariacej a slávnej Veci.‘¹

Strážcoví sekretári sprostredkovali jednotlivým veriacim jeho vedenie ohľadom tohto bodu v mnohých listoch a v úryvkoch, ako sú tieto: ‚Obracajte sa na kompetentných lekárov a držte sa ich uvážených rozhodnutí‘. ‚Vždy konzultujte a držte sa liečby kompetentných a svedomitých lekárov‘, a ‚Radte sa s tými najlepšimi lekármi,... doktormi, ktorí študovali vedecký systém medicíny. Povinnosť konzultovať s lekármi a rozlišovať medzi doktormi, ktorí sú dobre vyškolení v medicínskych vedách a medzi tými, ktorí nie sú, je jasná, ale viera by nemala byť spájaná so žiadnou špecifickou školou medicínskej teórie alebo praxe. Je ponechané na každom veriacom, aby sa rozhodol, s ktorými doktormi by mal konzultovať s tým, že berie do úvahy vyššie sformulované zásady.“

(Z listu napísaného menom Svetového domu spravodlivosti jednotlivému veriacemu 24. januára 1977)

5. „Z 'Abdu'l-Bahových tabuliek a z listov napísaných v mene milovaného strážcu je nadovšetko jasné, že chorý človek by mal byť duchovne aj telesne liečený, inými slovami, bahájsky doktor bude využívať zručnosti svojho povolania a takisto sa bude spoliehať na silu modlitieb, vlastných, ako aj pacientových a jeho priateľov, pretože každý baháj môže naliehavo prosiť o vyliečenie chorého človeka.“

(Z listu napísaného menom Svetového domu spravodlivosti jednotlivému veriacemu 1. marca 1977)

6. „To, čo si opísal ako svoj dar liečenia, je nepochybne Bohom daný talent. V učení sa nenachádza nič, čo by zakazovalo používanie takýchto síl, pokiaľ ich nebudeš prisudzovať viere alebo Bahá'u'lláhovi. V stručnosti, môžeš byť bahájom a liečiteľom, ale baháji nemajú duchovných liečiteľov ako kresťanskí vedci. Niečo také ako bahájski „liečitelia“ alebo bahájsky typ liečenia neexistuje. ‘Abdu'l-Bahá sľubuje tým, ktorí si želajú mať liečivú moc, že po tom, ako sa obrátia k Bohu, On ,ti pomôže, prostredníctvom ducha z Jeho prítomnosti vyliečiť chorobu a nemoc.’ A znova: „Duch má vplyv, modlitba má duchovný účinok. Preto sa modli: ‚Ó Bože, vylieč tohto chorého!‘ ... Pretože na všetko, o čo žiadame, a je to v súlade s božskou múdrosťou, Boh odpovie. Nepochybne!“

(Z listu napísaného menom Svetového domu spravodlivosti jednotlivému veriacemu 13. júla 1988)

7. „Ohľadom Vašej otázky o pojme ‚vedecký systém liečenia‘ – toto slovné spojenie ako prvý použil milovaný strážca. Následne bola Svetovému domu spravodlivosti položená otázka, či sa význam slova ‚vedecký‘ môže meniť podľa krajiny. Svetový dom spravodlivosti v odpovedi súhlasil, že slovo ‚vedecký‘ nie je fixný pojem a jeho konotačné významy sa môžu líšiť.

Priatelia sa však musia snažiť pochopiť, že bahájska viera v tomto štádiu svojho vývoja nemôže schváliť žiadnu z nespočetných liečebných techník. V rodiacej sa budúcej bahájskej spoločnosti možno bude možné urobiť definitívne úsudky alebo rozvinúť praktiky, ktoré sa priamejšie opierajú o bahájske spisy. V súčasnosti je však medicínska oblasť dostatočne rozvinutá a existuje široký záznam skúseností, ktoré umožňujú človeku, aby sa v prípade choroby po rozumnom prieskume rozhodol pre vhodného doktora alebo medicínsku inštitúciu.

Základné pokyny v spisoch pre toho, kto je chorý, sú nájsť doktora, ktorému sa dá dôverovať, nasledovať jeho rady a prostredníctvom modlitby vložiť dôveru v Boha. Samozrejme žiadna liečebná metóda, ktorá by viedla k tomu, že profesionál alebo pacient porušia zákony viery, nie je prijateľná. Musíme sa mať na pozore, aby sme sa nestali obeťou šarlatánstva, alebo aby sme kvôli subjektívnej nedôvere voči vedeckým metódam liečenia zbytočne neohrozovali životy a zdravie nás samotných alebo našich blízkych, ktorých zdravie nám bolo zverené. Ak človek cíti, že nedokáže správne rozlišovať, bolo by dobré obrátiť sa na druhých, aby mu poradili, či už na duchovné rady alebo na jednotlivcov, ktorí majú dobrý úsudok.“

(Z listu napísaného menom Svetového domu spravodlivosti jednotlivému veriacemu 10. mája 1990)

8. ... „V ‘Abdu'l-Bahových spisoch je niekoľko miest, kde opisuje príčiny chorôb a liečebné prostriedky. Napríklad vo Výbere z ‘Abdu'l-Bahových spisoch sa dočítame:

„Existujú dva spôsoby liečenia choroby, materiálny spôsob a duchovný spôsob. Prvý spôsob je prostredníctvom lekárskej liečby, ten druhý pozostáva z modlitieb duchovných ľudí k Bohu a z obrátenia sa k Nemu. Používať a praktizovať by sa mali oba spôsoby. Choroby, ktoré sa objavia z dôvodu telesných príčin, by mali doktori liečiť medicínskymi liečivami. Tie, ktoré vznikli z duchovných príčin, zmiznú duchovnými prostriedkami. Preto sa choroba spôsobená súžením, strachom či pôsobením na nervy efektívnejšie vylieči skôr duchovným než telesným liečením. Z tohoto dôvodu treba nasledovať oba druhy liečenia, nie sú protichodné. Kvôli tomu by si mal prijať aj telesné

liečebné prostriedky vzhľadom k tomu, že aj tieto pochádzajú z milosti a priazne Boha, ktorý zjavil a prejavil medicínsku vedu, aby Jeho služobníci mohli mať úžitok aj z takejto liečby. Mal by si venovať rovnakú pozornosť duchovnej liečbe, pretože prináša skvelé výsledky.

A teraz, keby si chcel vedieť o skutočnej liečbe, ktorá vylieči človeka zo všetkých chorôb a dá mu zdravie nebeského kráľovstva, vedz, že sú to Božie nariadenia a učenie. Sústreď na ne svoju pozornosť.’

Je povšimnutiahodné, že ‘Abdu’l-Bahá kladie dôraz na dôležitosť *oboch druhov liečenia* – medicínskeho aj duchovného.’

(Z listu napísaného menom Svetového domu spravodlivosti jednotlivému veriacemu 8. augusta 1995)

9. „V súvislosti s alternatívnymi formami liečenia, Shoghi Effendi vysvetlil, že takzvaný dar liečenia je Bohom daný talent a v učení sa nenachádza nič, čo by priateľom zakazovalo rozpoznať, že sa im takého daru dostalo. Baháji môžu voľne využívať takéto schopnosti za predpokladu, že svoje sily nebudú pripisovať viere alebo Bahá’u’lláhovi, a môžu slobodne používať akúkoľvek metódu liečenia, ktorú si zvolia, dokonca aj vtedy, ak nie je oficiálne uznávaná, za predpokladu, že tým neporušujú zákony krajiny. Baháji, ktorí sa venujú takejto činnosti, by mali vyjasniť ľuďom, pred ktorými takéto ‚dary‘ demonštrujú, že to nesúvisí s bahájskou vierou.

Rozhodnutie, či využívať alternatívne formy liečenia, musí baháj samozrejme zvážiť vo svetle Bahá’u’lláhovho nabádania veriacim, aby sa v čase nemoci zverili do rúk kompetentného lekára a ‘Abdu’l-Bahových výrokov o dôležitosti vedy a rozumu. V liste napísanom v mene Shoghiho Effendiho z 8. júna 1948 sú vysvetlené určité všeobecné princípy, na základe ktorých sa veriaci má rozhodnúť, či je prijateľná nejaká alternatívna metóda liečenia. V liste sa uvádza:

„Strážca nevie nič o Vašom druhu liečenia... Pre Vaše vedenie však môže uviesť určité všeobecné princípy: Neexistuje nič také ako bahájski liečitelia alebo bahájsky typ liečenia. Bahá’u’lláh vo Svojej Najsvätejšej knihe (Aqdas) hovorí, aby sme konzultovali s najlepšimi lekármi, inými slovami s lekármi, ktorí študovali vedný odbor medicíny. Nikdy od nás nechcel, aby sme verili, že by nás liečil prostredníctvom ‚liečiteľov‘, ale skôr prostredníctvom modlitby a pomocou liekov a schválenej liečby. Pokiaľ Vaše liečenie nie je v protiklade s týmito princípmi... a túto pomoc nespájate s tým, že ste kanálom priamej Bahá’u’lláhovej milosti, strážca nevidí nič zlé na tom, aby ste naďalej pomáhali iným. Vo svetle vyššie uvedeného sa však musíte vedome rozhodnúť, či v tom pokračovať je skutočne namieste.’...

...V súvislosti s intuíciou bolo v liste z 29. októbra 1938 napísanom v mene milovaného strážcu jednotlivému veriacemu poskytnuté nasledovné vysvetlenie:

„Ohľadom Vašej otázky, aký význam má intúícia ako zdroj vedenia pre jednotlivca: bezvýhradná viera v naše intuitívne schopnosti je nemúdra, ale prostredníctvom dennej modlitby a neustáleho úsilia môže človek intuitívne objavovať Božiu vôľu, aj keď nie stále a úplne. Človek si ale za žiadnych okolností nemôže byť absolútne istý, že rozpoznáva Božiu vôľu prostredníctvom používania vlastnej intúície. Často sa stáva, že

výsledkom tejto druhej možnosti je úplne prekrútená pravda, a tak sa stane skôr zdrojom pochybenia ako vedenia.’

Zatiaľ čo veriacim nie je zakázané, aby v osobných záležitostiach vyhľadávali rady iných, Bahá’u’lláh a ‘Abdu’l-Bahá poskytli vo Veci kanály, cez ktoré nás vedú. Po prvé, baháji majú v tejto dobe dar prístupu k svätým spisom ako aj k autoritatívnym výrokom strážcu a Svetového domu spravodlivosti, aby ich viedli v ich rozhodnutiach a riešeníach problémov. Po druhé, veriaci sa môžu obrátiť na svoje miestne duchovné rady alebo iné inštitúcie božsky nariadeného administratívneho poriadku kvôli vedeniu a vyriešeniu ťažkých situácií.“

(Z listu napísaného menom Svetového domu spravodlivosti jednotlivému veriacemu 5. augusta 2014)

¹ Citácia z Najsvätešej knihy, odsek č. 113